

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
Дана, 14. 02. 2017.

ИЗВЕШТАЈ О СТИЦАЊУ НАУЧНОГ ЗВАЊА

Кандидат: др Смиљана Ђорђевић Белић, предлог за избор у звање вишег научног сарадника на Институту за књижевност и уметност у Београду

I ОСНОВНИ ПОДАЦИ

Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду на седници одржаној дана 03. 02. 2017. (одлука број: 02-91/1, од 6. 2. 2017.) именовало је Комисију у саставу:

1. др Бошко Сувајцић, редовни професор за ужу научну област Народна књижевност, Филолошки факултет, Универзитет у Београду, (у звању ред. проф. од 25. 02. 2015.);
2. др Љиљана Пешикан Љуштановић, редовни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду; (у звању ред. проф. од 2010.);
3. др Снежана Самарџија, редовни професор за ужу научну област Народна књижевност. Филолошки факултет, Универзитет у Београду, (у звању ред. проф. од 07. 04. 2005.).

Кандидат: Смиљана Ђорђевић Белић

II БИОГРАСКИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Рођена 1978. у Јагодини, где је завршила основну школу и гимназију.

2003. дипломирала на Филолошком факултету у Београду (српска књижевност и језик са општом књижевношћу).

2003–2004. стипендиста Министарства за науку Републике Србије (ангажована на пројекту *Српско усмено стваралаштво у балканском контексту* Института за књижевност и уметност);

2003–2006. магистарске студије (наука о књижевности) завршила на Филолошком факултету у Београду 2006. одбравивши магистарски рад *Прва штампана збирка народних пословица – Причте Јована Мушкатиновића* (ментор: проф. др Снежана Самарџија, чланови комисије: академик Нада Милошевић Ђорђевић и проф. др Ненад Љубинковић);

2008. усавршавање из области антропологије фолклора и компаративног фолклора Балкана у оквиру рада *Konitsa Summer School in Anthropology, Ethnography and Comparative Folklore of the Balkans* (ментор: PhD Ioannis Manos, professor of Social Anthropology of the Balkans, The University of Ioannina, Greece, Department of Balkan, Slavic and Oriental Studies);

2010. докторирала на Филолошком факултету у Београду одбранивши докторску дисертацију *Савремено епско певање – текст и контекст* (ментор: проф. др Снежана Самарџија, чланови комисије: проф. др Бошко Сувајџић, проф. др Ненад Љубинковић и др Биљана Сикимић);

III НАУЧНИ РАДОВИ КАНДИДАТА (комплетна библиографија кандидата са рефернцама разврстаним према категоријама научног рада уз јасну назнаку периода за који се кандидат оцењује)

**БИБЛИОГРАФИЈА ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА ДО ПОКРЕТАЊА ПОСТУПКА ЗА ИЗБОР У
ЗВАЊЕ НАУЧНОГ САРАДНИКА**
(сортирана према М коефицијенту)

1. „Dušno: blood sacrifice in the posthumous customs of colonists Serbs in Omoljica“ *Kurban in the Balkans*. Eds. B. Sikimić, P. Hristov, Belgrade: Institute for Balkan Studies SASA, 2007, 277–298.
(http://www.balkaninstitut.com/pdf/izdanja/posebno/Kurban_in_the_Balkans.pdf)
М 14
2. „Да се живее митот: од фолклорот на Бањашите“ *Културен живот* LIII/3–4 (2008): 88–99.
М 23
3. „Сведочанство Николе Лапчевића о Конди Бимбаши“ *Књижевна историја* XXXVII/125–126 (2005): 375–385.
М 24
4. „Могућности интерпретације фолклора: од анализе мотива до прагматике фолклорног текста“. *Књижевна историја* 41/139 (2009): 755–784. М 24
5. „Фигура певача/гуслар: кодирање текста социјалне улоге“. *Ликови усмене књижевности*. Ур. С. Самарџија. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010, 147–204.
М 44
6. „Фолклор као биографија – породично предање“. *Фолклор, поетика, књижевна периодика. Зборник радова посвећен Миодрагу Матићком*. Ур. С. Тутњевић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010, 369–391.
М 44
7. „Издајник или закаснили јунак – предања о Вуку Бранковићу у Ибарском Колашину. *Ибарски Колашин. Природа и традицијска култура*. Ур. М. Стојановић. Крагујевац: Центар за научна истраживања САНУ и универзитета у Крагујевцу, 2009, 161–184.
М 44
8. „Крвна жртва као део механизма формирања сепаратног идентитета Срба колониста у Омољици“ *Крвна жртва – трансформације једног ритуала*. Ур. Б. Сикимић. Београд: Балканолошки институт САНУ, 2008, 175–205.
М 44

9. „Магијски текст бајања: између вербалног табуа и фолклоризма“. *Српско усмено стваралаштво*. Ур. Н. Љубинковић, С. Самарџија. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2008, 389–429.
М 44
10. „Покушај уобличавања националне и грађанске свести у „Причтама” Јована Мушкатиновића (анализа неколиких коментара уз пословице)“. *Настајање нове српске државе*. Ур. Н. Љубинковић. Београд – Велика Плана: Институт за књижевност и уметност – СО Велика Плана, 2006, 21–38.
М 44
11. „Превођење” фолклора – једно бањашко предање о стицању јуначке снаге“. *Моћ књижевности. In memoriam Ана Радин*. Ур. М. Детелић. Београд: Балканолошки институт САНУ, 2009, 227–247.
М 44
12. „Један тренутак савременог гуслања – гуслар Слободан Глигоријевић“. *Живот у Енклави*. Ур. Б. Сикимић. *Лицеум* 9 (2005): 139–166.
М 51
13. „Рецепција фолклора у доба просвећености – Причте Јована Мушкатиновића“. *МСЦ* 39/2 (2010): 133–140.
М 51
14. „Епски певач као јунак: механизми хероизације, *МСЦ* 38/2 (2009): 57–72.
М 51
15. „Између носталгије и ироније: фигура гуслара и извођачка ситуација у усменом наративу“, *МСЦ* 37/2 (2008): 109–121.
М 51
16. „Приповедање као дијалог: могућност превазилажења артифицијелне перформативне ситуације у фолклористичком интервјуу“. *Етнокултуролошки зборник XII* (2008): 127–142.
М 52
17. „Етиолошка предања о настанку голубачке мушице из околине Неготина: творбени потенцијал архитектста“. *Књижевност и језик* LIV ³/₄ (2007): 261–279.
М 52
18. „Радио драма: транспозиција фолклорних мотива и модела приповедања“, *Наслеђе* IV/8 (2007): 73–84.
М 52
19. „Бајања из Тамнича код Неготина (грађа и коментари)“. *Браничево* LIV/1–2 (2008): Пожаревац, 236–243.
М 53
20. „Пословица – од практичне мудрости до слике „народног разума и карактера“. *Даница*, Београд, 2006, 55–77.
М 53

**БИБЛИОГРАФИЈА ОБЈАВЉЕНИХ РАДОВА ОД СТИЦАЊА ЗВАЊА НАУЧНОГ
САРАДНИКА (22. 6. 2011)¹**

М14 (рад у тематском зборнику међународног значаја – укупно 20 бодова)

1.	1.	„Tradicija guslanja danas – problemi istraživanja repertoara“. <i>Balkanski folklor jako kod interkulturovy</i> . Tom I. Red. Joanna Rekas. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM, 2011, 557–569. ISBN 978-83-232-2355-9 М 14= 5
2.	2.	„Современные полевые исследования традиционной культуры в Сербии: «мифологические нарративы»“. <i>Карпато-балканский диалектный ландшафт: Язык и культура</i> . Вып. 3. Ред. С. Толстая, А. А. Плотникова. Москва, 2014, 70–98. ISBN 978-5-7576-0323-0 М 14= 5
3.	3.	„Епска формула и идеологизација простора“. <i>Движение и пространство в славянските езици, литератури и култури</i> . Том 2. Съст. М. Младенова и др. София: Университетско издателство „Св. Климент Охридски“, 2015, 467–474. ISBN 978-954-07-4046-1 М 14= 5
4.	4.	„Formula in transformation: Harbinger Fairy“. <i>Epic Formula. A Balkan Perspective</i> . Eds. L. Delić, M. Detelić. Belgrade: Institute for Balkan studies, 2015, 201–212. ISBN 978-86-7179-091-8 М 14 = 5

М24 (рад у часопису међународног значаја верификованог посебном одлуком – укупно 20 бодова)

5	1.	„Савремено епско певање: проблеми, могућности и перспективе проучавања“. <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> LIX/2 (2011): 425–433. (http://www.maticasrpska.org.rs/casopisi/knjizevnost_59-2.pdf) ISSN 0543-1220 М 24 = 4
6	2.	„Нека је женско, али биће гуслар: идеологија једног инструмента“. <i>Музикологија</i> 14 (2013): 177–208. (http://www.doiserbia.nb.rs/img/doi/1450-9814/2013/1450-98141314159D.pdf) DOI: 10.2298/MUZ120325010I ISSN 1450-9814 UDK:329.17.019.51:78(450)32.019.51:78 (450)“193/194“ М 24 = 4

¹ Кандидаткиња је била на породилском боловању од 24. 6. 2011. до 23. 6. 2012. о чему је приложена одговарајућа документација.

7	3.	„Епска хроника и тужбалички текст у процесима трансформације и интерференције”. <i>Књижевна историја</i> 45/151 (2013): 853–889. (http://knjizevnaistorija.rs/editions/151Djordjevic.pdf) ISSN 0350-6428 UDK821.163.41.09-13:398 787.4.071.2:929 М 24 = 4
8	4.	„Епика: од херојске до приватне историје“. <i>Књижевна историја</i> 48/158 (2016): 268–284. ISSN 0350-6428 УДК 821.163.41.09-13:398 784.4:787.1/.4 М 24= 4
9	5.	Данка Лајић Михајловић и Смиљана Ђорђевић Белић. „Певање уз гусле и музичка индустрија: гусларска извођења на првим грамофонским плочама“. <i>Музикологија</i> 16 (2016): 199–222. (http://search.proquest.com/openview/271a7ed4dbf8e8f3809e0377d0864224/1.pdf?pq-origsite=gscholar&cbl=2031816) DOI: 10.2298/MUZ120325010I ISSN 1450-9814 УДК 784.4:787.1/.4(497.1)"1908/1932" 681.854:784.4(497.1)"1908/1932" М 24= 4

М 27 (научна критика и полемика у часопису М 24 – укупно 2 бода)

10.	1.	„Биље као истраживачка инспирација и тема за пројекат ширег апликативног потенцијала (<i>Биље у традиционалној култури Срба. Приручник фолклорне ботанике / Plants and herbs in traditional Serbian culture. Handbook of folk botany / Зборник радова, уредиле Зоја Карановић и Јасмина Јокић</i>)“. <i>Књижевна историја</i> XLVI/152 (2014): 303–311. ISSN 0350-6428 М 27 = 1
11.	2.	„Фолклор, култура, традиција (Промисљања традиције. Фолклорна и литерарна истраживања. Зборник у част Н. Љубинковићу и М. Дрндарски, ур. Б. Сувајцић и Б. Златковић)“. <i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i> 80 (2014): 455–461. ISSN 0350-6673 М 27 = 1

М 31 (предавање по позиву са међународног скупа штампано у целини – укупно 14 бодова)

12	1.	„Фолклориста на терену: промене методолошких парадигми теренских истраживања“. <i>Српска књижевност и европска књижевност. Научни састанак слависта у Вукове дане</i> 40/2 (2011): 133–149. ISSN 035-9066
----	----	--

		ISBN 978-86-6153-039-5 UDK 821.163.41.09:398 398:303.442.23 UDK 80 821.163.41.09:82.09(4)(082), 821.163.41.09: 398]:82.09(4)(082) M 31 = 3,5
13.	2.	„Од нарације до рефлексије – хипертрофија ауторских коментара у новијем слоју хроничарске епике“. <i>Иво Андрић у српској и европској књижевности. Научни састанак слависта у Вукове дане 41/2</i> (2012): 479–488. ISSN 035-9066 ISBN 978-86-6153-039-5 UDK 821.163.41.09:398 M 31 = 3,5
14.	3.	„Ауторска епска хроника: могућности теоријске концептуализације“. <i>Његош у своје време и данас. Научни састанак слависта у Вукове дане 43/2</i> . Београд: Међународни славистички центар, Филолошки факултет, 2014, 259–272. ISBN978-86-6153-201-6 M 31 = 3,5
15.	4.	„Епске хронике балканских и првог светског рата (од дневничких/ мемоарских белешки до конститутивних елемената институционализованих комеморативних пракси)“. <i>Први светски рат и српска књижевност. Два века од Вукове Мале протонародне славеносрпске пјеснарице</i> . МСЦ 44/2, Београд: Међународни славистички центар на Филолошком факултету у Београду, 2015, 183–192. ISBN 978-86-6153-292-4 УДК 94(=163.41)"1914/1918" M 31 = 3,5

М 34 (саопштења са међународног скупа штампана у изводу – укупно 1.5 бод)

16.	1.	„Полевые исследования демонологии“. <i>Второе всероссийское совещание славистов. Программа</i> . Москва: Институт славяноведения Российской академии наук, 2013, 20. M 34= 0.5
17.	2.	„Tradicionalna medicina: autobiografski narativ i tekst socijalne uloge“. <i>Međunarodni znanstveni skup Usmena predaja: folkloristički aspekti i interdisciplinarna vizura</i> , Zagreb, 13.-14. studenog 2014. Knjiga sažetaka. Zagreb: Institut za etnologiju i folkloristiku, 2014, 13. M 34= 0.5
18.	3.	Danka Lajić Mihajlović and Smiljana Đorđević-Belić. „Singing with the gusle on gramophone records. Socialist (re)construction of Tradition“. <i>Musical Legacies of State Socialism. Revisiting Narratives about Post-World War II Europe</i> . Ed. M. Milin. Institute of Musicology SASA, Belgrade, 2015, 40. ISBN 978-86-80639-22-2 M 34= 0.5

М42 (монографија националног значаја – укупно 14 бодова)

19.	1.	<i>Постфолклорна епска хроника. Жанр на граници и границе жанра</i> . Београд:
-----	----	--

		Чигоја штампа, Институт за књижевност и уметност, 2016. ISBN 978-86-531-0278-4 (ČŠ) 398 821.163.41.09-13:398 M 42 = 7
20.	2.	<i>Фигура гуслара. Хероизирана биографија и невидљива традиција.</i> Београд: Институт за књижевност и уметност, 2017. ISBN 978-86-7095-258-4 UDK 787.1/4.071.1(497.11)"18/19":929 787.1/4.071.1(497.6-11)"18/19":929 821.163.41.09-1:398 M 42 = 7
M44 (поглавље у књизи M41 или рад у истакнутом тематском зборнику водећег националног значаја – укупно 39 бодова)		
21.	1.	„Приче о (успешним) излечењима: оквири говорног жанра“. <i>Жива реч. Зборник у част проф. др Наде Милошевић-Ђорђевић.</i> Ур. М. Детелић, С. Самарџија. Београд: Балканолошки институт САНУ, Филолошки факултет, 2011, 165–189. ISBN 9-8-86-7179-071-0 УДК 821.163.41.09:398+615.89(497) M 44 = 3
22.	2.	„Din folclorul băieșilor“. <i>Piramida. Revistă trimestrală de cultură, investigație și atitudine</i> II. Zrenjanin, 2011, 78–89. ISSN 2217-477X M 44 = 3
23.	3.	„Јован Мушкатировић: погледи једног просветитеља на природу и функцију пословице“. <i>Традиција просвећености и просвећивања у српској периодици.</i> Ур. Тајјана Јовићевић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2012. ISBN 978-86-7095-181-5 UDK 821.163.41.09 Мушкатировић Ј. 130.2 (497.11)``17/18`` M 44 = 3
24.	4.	„Методологија теренског истраживања фолклора: текстуализација усмене епике“. <i>Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду</i> Ур. Бошко Сувајџић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2012, 277–310. ISBN 978-86-7095-186-0 M 44 = 3
25.	5.	„Власински водени бик: Фолклорни текст, ритуална пракса и замишљање заједнице“. <i>Aquatica. Književnost, kultura.</i> Ур. Mirjana Detelić i Lidija Delić, Beograd: Balkanološki institut SANU, 2013, 103–130. ISBN 978-86-7179-083-3 M 44 = 3
26.	6.	„Being a gusle player“. <i>Advances in oral literature research.</i> Eds. J. Nikolić, D. Soldatović. Belgrade: Philological Faculty, 2013, 449–463. ISBN 978-86-6153-174-3 M 44 = 3

27.	7.	„Темпоралне димензије хроничарске епике“. <i>Време, вакаат, земан. Аспскти времена у фолклору</i> . Ур Л. Делић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2013, 487–513. ISBN 978-86-7095-200-3 УДК 398:006.95(497.11); 821.163.41.09:398 М 44 = 3
28.	8.	„Полемички глас српске науке о фолклору: Ненад Љубинковић“. <i>Промисљања традиције. Фолклорна и литерарна истраживања</i> . Ур. Бошко Сувајцић и Бранко Златковић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2014. ISBN 978-86-7095-207-2 М 44 = 3
29.	9.	„Авторская эпическая хроника“. <i>Сербская народная поэзия</i> . Сост. Б. Сувајцић. Белград: Филологически факултет Белградског университета, 2015, 389–406. ISBN 978-86-6153-321-1 М 44 = 3
30.	10.	„Вукови принципи бележења епске грађе и савремени концепти фолклористичког терена“. <i>Вук Стефановић Караџић (1787–1864–2014)</i> . Београд: САНУ, 2015, 347–360. ISBN 978-86-7025-673-6 М 44 = 3
31.	11.	„Истраживач, пацијент, крадљивац: Теренско документовање бајања из домена традиционалне медицине“. <i>Савремена српска фолклористика II</i> . Ур. С. Ђорђевић Белић, Д. Лајић Михајловић, Н. Радуловић, Б. Сувајцић, Ђ. Трубарац Матић. Београд: Институт за књижевност и уметност, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2015, 415–443. ISBN 978-86-7301-075-5 М 44 = 3
32.	12.	„Современные полевые исследования традиционной культуры: демонологическое предание“. <i>Сербская народная проза</i> . Сост. С. Самарджия. Перевод с сербского Елена Недич – Иван Недич. Белград: Филологически факултет, 2015: 261–289. ISSN 978-86-6153-323-5 COBISS.SR-ID 217151500 М 44 = 3
33.	13.	„Мотив гашења огња травом и водом у једном типу српских и јужнословенских бајања“. <i>Гора љљанова. Биљни свет у традиционалној култури Срба</i> . Ур. З. Карановић и Ј. Дражић. Београд: Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2016, 95–107. / „The motif of extinguishing fire with grass and water in one type of Serbian and South Slavic chanting“. <i>Plants and herbs in traditional Serb Culture</i> . Eds. Z. Karanović and J. Dražić. Belgrade: Serbian folklorist association, University library „Svetozar Marković“, 2016, 69–83. ISBN 978-86-7301-086-1 М 44 = 3

М 45 (поглавље у књизи М 42 или рад у тематском зборнику националног значаја – укупно 3 бода)

34.	1.	„Пословица од практичне мудрости до слике ‘народног разума и карактера’“, у: Јован Мушкатиновић. <i>Причите или ти по простому пословице тјемже сентенције или ти рјеченија</i> . Приредио М. Радевић, ур. М. Матицки. Нови Сад: Матица српска, Београд: Институт за књижевност и уметност, 2011, 109–122. ISBN 978-86-7946-098-1 М 45 = 1.5
35.	2.	„Просветитељски паремиолошки зборник Јована Мушкатиновића: жанровска структура“. <i>Доситејев врт. Ур. Д. Вукићевић. Београд: Задужбина „Доситеј Обрадовић“</i> , 2013, 106–123. ISSN 2334-9476 УДК 821.163.41.09-84 Мушкатиновић Ј. УДК 821.163.41:929 Мушкатиновић Ј. М 45 = 1.5

М 51 (рад у врхунском часопису националног значаја – укупно 4 бода)

36.	1.	„Методологічні проблеми територіального дослідження фольклору: репертуар гуслеярів“. <i>Народна творчість та етнологія</i> 2 (2012): 94–100. ISSN 0130-6936 УДК 398.8:167(497.11) М 51 = 2
37.	2.	„Вербальный код заговора: от манифестного до материализованного текста“. <i>Филологическая регионалистика</i> 11/1 (2014): 36–49. ISSN 2074-7292 УДК 82–1 М 51 = 2

IV АНАЛИЗА РАДОВА КАНДИДАТА (само радови који кандидата квалификују за предложено звање)

Области научних интересовања др Смиљане Ђорђевић-Белић обухватају и класичне усмене жанрове (усмено епско песништво; поједине лирске врсте; прозне врсте, посебно предања; кратке говорне облике), као и специфичне форме усменог стваралаштва, какви су: хроничарски модели и постфолклорно епско песништво; приче о животу, породична предања и др. Истраживања су увек заснована на анализама фолклорне грађе, бележене у временском распону од краја 15. века до наших дана. Извршено познавању записа Вукових претходника, збирки народних умотворина Вука Караџића, његових савременика и следбеника, бележења умотворина током 20. века, др Смиљана Ђорђевић-Белић придружује лична искуства најновијих теренских истраживања. И у монографијама и у појединачним студијама др Смиљана Ђорђевић-Белић је посебну пажњу посветила новој грађи, сабраној међу: Србима и муслиманима у околини Прибоја и Нове Вароши; Србима на Косову (општина Зубин Поток), Србима и Власима у селима из околине Бољевца и Неготина, Бањашима у централној Србији; Србима колонистима у Омољцици Пригревици, Ромима Бањашима итд.

Резултати ових истраживања битно су проширили и поетичка сазнања о фолклорним родовима и врстама (епско певање, етиолошка, демонолошка, културноисторијска предања, паремиолошке форме, басме, сегменти обреда), као и сагледавање услова настајања варијаната и рецепције усмених творевина (статус и типологија гуслара, улога сакупљача; односи између усменог ствараоца и његове публике, повезаност епског система са тужбалицама, предањима и др.). За поетичка истраживања изузетно су драгоцене студије др Смиљане Ђорђевић Белић у којима се испитују могућности модификације представа о ликовима из националне традиције, „живот“ традиционалних формула, увођење нових мотива, тема и структурних сегмената у фонд песничког наслеђа. Ова истраживања нису тек снимак савременог стања усмене књижевности, већ се у приступима др Смиљане Ђорђевић Белић непрекидно успоставља спона усмене баштине из старијих периода са новим видовима трајања фолклора и појединих облика. Поуздан увид у целокупну духовну културу обухвата: моделе епског обликовања, чиниоце епске стилизације (хронотоп, мотиви, јунак, певач/казивач), наслојавање историјских честица, транспоновање реалија у стандардне обрасце и моделе, модификације садржинских и изражајних нивоа формулативности.

При истраживањима др Смиљана Ђорђевић-Белић долази до изражаја и њено изузетно познавање наше и иностране теоријске литературе о усменој и писаној књижевности, као и из различитих дисциплина науке о фолклору (етнологија, етномузикологија, етнолингвистика, етнопсихологија, антропологија). Управо таква синкретичност научне методологије одлично је усклађена са сложеним феноменом фолклорног „текста“, усменог жанра и околностима импровизације. Оправданост и сви квалитети оваквог приступа долазе до изражаја управо у монографијама др Смиљане Ђорђевић-Белић (19, 20). Ове монографије драгоцене су и због тога што дају потпуну и поуздану синтезу књижевноисторијских изучавања битних проблемима епског песништва: хроничарским моделима стилизације и динамичним односима између даровитости појединца.ствараоца и колективне компоненте трајања усмене епике (у дијахронијској и синхронијској перспективи).

Издвојивши Вукова запажања изречена о процесима певавања и епици „новијих времена“, Смиљана Ђорђевић-Белић задржала се на теоријским закључцима А. Серенсена, А. Шмауса, Р. Меденице, В. Латковића, Ј. Деретића, Н. Килибарде, М. Бошковић-Stulli, М. Родића и др. Имајући у виду вишеструки значај тематике за тип стилизације, емотивно ангажовање слушалаца и хоризонт очекивања публике, суверено је успоставила поетичке законитости хроничарске епике и постфолклорне епске хронике. Детаљно су приказани процеси својствени овом типу епског певавања, које Смиљана Ђорђевић Белић представља кроз принципе формализације, поступке функционализације формуле, њеног растварања, хипертрофије (ауторског) коментара. Уз изврсно одабране примере предочеила је како сегмент „текста“ – припев постаје и самосталан (пост)фолклорни жанр.

Припеви се обликују као инвокација инструмента; истичу етнокултурне симболе заједнице, колектив се јасно етнички/национално дефинише, гуслар се изједначава са чуварем историјског знања. Гусле добијају својства сакралног предмета, реликвије, а формуле истичу дидактичну димензију опеваног догађаја. Осветљени су, такође, извори самих припева, који могу бити део класичног усменог наслеђа, али се преузимају и из штампаних, нових, текстова, чије вредности и успелост истиче колектив. Ни овом приликом није занемарен контекст извођења, те се указује на разлике обликовања припева у зависности од тога да ли гуслар разговара са истраживачем или јавно наступа пред

одређеном публиком (фестивали, сабори, гусларска надметања итд). Самим тим припев има битну позицију и у фолклоризованом контексту, јер гуслар своје извођење истиче као репрезентативно за фонд традиције. Мање-више упућен на текст, али и потпуно неповезан са централном епском темом, припев „открива и концентричне кругове контекста: од микроконтекста извођачке ситуације, до ширег, историјско-политичког“ тренутка.

И фонд формула се прилагођава тематици (увођење нових, актуелних тема, за које постоји интересовање заједнице), уз стабилније чување функције песме (доказивање истинитости опеваног догађаја/подвига/доживљаја). Међу новинама на нивоу стилизације представљен је тип формула календарског времена, које Смиљана Ђорђевић Белић такође поставља у шири психолошки и културно-историјски контекст. Аутор с правом сматра да епика суштински чува своју примарну улогу (казивање о значајним историјским догађајима), али да се мењају поступци истицања веродостојности, јер се наметнуо управо углед историје као друштвене науке. Издвојено је и комбиновање нових и старих формула обележавања времена. Указујући на односе: традиција – иновација, наслеђени обрасци – нова тематика Смиљана Ђорђевић-Белић указује на процесе и последице повратног утицаја штампаног текста у усмену комуникацију. Уочена су три типа заступљености канонизованих текстова у савременом репертоару: целовите композиционо-сижејне реминисценције, мотивске реминисценције и цитати стихова.

И сфера епске формуле разматра се у распону од обликовања сижеа до жанровског маркера. Одлично је аргументован и процес модификације наслеђених образаца (нпр. кликовање виле, гавран-гласоноша, писање књиге-писма; семантизација простора и сл.), да би се посебно осветлила категорија јунака – моделовање портрета, компримовање биографије, увођење нових имена у епско наслеђе, статус епских каталога и карактеризација епских противника.

Указано је и на поједностављене приступе и дефиниције хроничарских модела, што оспорава већ начин обликовања ликова и могућност специфичне типологије јунака, коју аутор успоставља: истакнута личност, вођа, владар; усамљени јунак-заштитник, јунак-страдалник, војсковођа, заточник; конкретизовани и имагинарни противници итд. Нарочита пажња посвећена је изградњи, структури и функцијама каталога, при чему стилизације зависе од избора догађаја, значајног за колектив или везаног за породично предање. У том смислу посебно је представљена структура хроничарске песме, уз указивање на епску обраду разноврсних садржаја (нпр. варијанта о победи Новака Ђоковића на турниру у Аустралији и сл.). Као поетичко својство песме-хронике осветљен је процес кондензовања епске биографије, чији се обрасци илуструју примерима песама из НОР-а. Међу елементима стилизације издвојен је поступак карактеризације, заснован на приказивању унутарње перспективе, којој се придружују наглашени коментари певача-аутора (спољашњи тип карактеризације). Засебан одељак посвећен је типологији непријатеља и начину обликовања противника у хроничарским моделима (колективан лик, сфера „туђег“, метонимијско изједначавање са ликом владара/вође непријатељске стране; вербална деградација непријатеља, деперсонализација, употреба клетви итд.).

Уз препознатљиве жанровске сигнале, за разлику од старих решења, у новој грађи Смиљана Ђорђевић Белић уочава појаву коју дефинише као апсолутизацију ауторске/певачке позиције. Наводећи карактеристичне примере, тумачи ове појаве као последице више чинилаца. Осим раног фиксирања текста и особеног начина стварања, издвојена је намена текста у служби идејне и идеолошке пропаганде. Ту су тенденцију испољили хроничарски модели и у старијим етапама епске традиције (нпр. Вишњићева

устаничка епика, варијанате црногоских владика итд.). Али, пре но што посебно поглавље посвети и том феномену, Смиљана Ђорђевић-Белић указује на динамику жанровских веза и варијација.

Овим проблемима је посвећен пети одељак монографије, уз указивање на повезаност постфолклорних епских хроника са традицијом панегиричке литературе (похвала јунаку, мотивско-симболички комплекс месије; похвала идеологије) и песмама будницама. Други пол веза представља прожимање нове епске хронике са ламентом (над судбином колектива) и тужбалицом. Трећа димензија додира међу облицима потврђује и врсте ангажованости ових епских хроника које се реализују у контексту традиције политичке сатире и памфлета. Типови стилизација које је Смиљана Ђорђевић-Белић изврсно представила потврђују процесе обликовања постфолклорних епских хроника у широком распону од херојске патетике до сентименталистичког стилског комплекса.

Онако како је целокупан феномен постфолклора „на међи“ усмене уметности речи, националне традиције и облика масовне културе урбаних средина, тако је Смиљана Ђорђевић-Белић осветлила и прагматику жанра постфолклорне епске хронике Заправо, и сама традиција епског певања уз гусле испољила се као „резултат“ преплитања више граничних сфера. Гуслање о старим и новим темама о „великој“ и „малој“ историји, о судбини нације и удесу породица и појединца постављена је између националне културне баштине и компромитујућег наслеђа. Интимна сфера извођења, као и јавни наступи гуслара, њихове теме и иновације такође испољавају особености категорија које су између културног и комуникативног памћења, официјелне историје и забрањених сећања, политичких тенденција и индивидуалних успомена. Кроз такву густу мрежу традиције и савремених тенденција Смиљана Ђорђевић-Белић у типологији постфолклорних епских хроника уочава опречне принципе прагматичности: аисторизам и идеологизацију прошлости. Тако се и из социолошко-антрополошке перспективе указује постојана улога контекста за живот епске песме, при чему се уз колектив и певаче, слушаоце и ствараоце, уводи трећи чинилац комуникативног низа. Изузетно је важно што се Смиљана Ђорђевић-Белић критички осврће и на позицију „дистанце“ истраживача у идеологији традиције и друштвено-политичких, па и научних конвенција.

И у другој монографији, посвећеној епском певачу, гуслару и казивачу др Смиљана Ђорђевић Белић је дала детаљан пресек кроз сведочења сакупљача (од Рођера Пачијенце и Петра Хекторовића до Вука, Сарајлије, Петрановића, Кордунаша и записивача из 20. века). Скрупулозно је успостављен пресек кроз богату литературу о овим питањима, што је посебно значајно јер се од тридесетих година 20. века феномену епског певача посветила посебна пажња у српској науци о усменом стваралаштву (студије В. Латковића, В. Недића, С. Матића, Р. Пешић, В. Бована, М. Панића, Н. Љубинковића, Љ. Зуковића, Б. Сувајцића и др.). Колико су и научни кругови нарочито пажњу поклањали управо Филипу Вишњићу, потврђује управо одељак ове монографије, те није случајно што су и сами ствараоци постфолклорног периода изградили особен култ овог гуслара. Мада је анонимност једно од основних обележја трајања фолклорног „текста“ временом се нарочито изменио став према ауторству, што је др Смиљана Ђорђевић-Белић одлично осветлила у својој монографији.

Разматрајући улоге фигуре гуслара и савремени гусларски репертоар, др Смиљана Ђорђевић Белић уочава учесталост два процеса: каталогизацију и издвајање. Док се у првом набрајају сви релевантни претходници и савременици, често и из породичног и ужег окружења, дотле издвајање подразумева „ознаке квалитета“. Вредновање почива и

на спољашњим показатељима, који долазе изван локалне традиције, а повезана су са савременим видовима комуникације (учешће и победе на смотрема и фестивалима, снимање плоча, касета итд). Статус певача у савременим условима обухватио је: видове професионализације самог гусларског позива, тип хроничара, гуслара у енклави; „водича кроз традицију“; хроничара у дијалогу са својим добом; амбивалентност односа према жени-гуслару. Испитивања репертоара и ауторекцепције социјалне улоге гуслања потврдило је елементе сложене поетике стварања и извођења епске песме. Уз однос текст – традиција, максималан учинак има и релација стваралац – дело – публика, при чему се у оквирима контекста испољавају и непосредне околности импровизације, удео локалних услова и породичне традиције, али и шири друштвено-политички услови и сасвим одређен историјски тренутак. Нови начин стварања не нарушава став према делу, тим пре што је епска песма блиска традиционалном, препознатљивом изразу.

У односу на „класичан“ фонд уочавају се разлике на више нивоа: по начину настанка текстова, по видовима рецепције, кроз свест о ауторству и одговорности коју оно доноси, по начинима усмеравања на слушаоца, условима трајања, тематици и битним структурним модификацијама (римовани десетерац, заступљеност коментара, процеси текстуализације итд). За разлику од гуслања као дела породичне традиције, на другом полу феномена су сви елементи својствени естради, при чему се успоставља симбиоза између рекламе, турнеја и тиража општеприхваћених гусларских хитова. Истовремено долазе до изражаја и чврсте спреге између гуслара-аутора и његове публике, јер се он сам руководи афинитетом средине пред којом наступа, те се нови облици популаризације и сами препознају као елементи ритуала, својствених колективној димензији традиције. Указано је и на специфичност побуда стварања, али и природу различитих извора, јер гуслар тражи и добија податке од породица, ослања се на усмена знања (епска грађа, локална и породична предања, гласина), информације из медија. Сви се ти елементи подређују примарном инсистирању на истинитости опеваних догађаја, а са таквим циљем гуслар-аутор „консултује“ историјски изворе различитог порекла.

Успостављајући идеалну равнотежу између савремених теоријских приступа фолклору и анализе прикупљене грађе, др Смиљана Ђорђевић-Белић је представила епiku као живи организам, који вишеструко спаја сегменте песничке традиције, међајући се и сам, ослоњен на нове теме и моделе, афинитет средине и могућности стваралаца. Ова ће озбиљна студија зато постати незаобилазни део наше научне литературе, приближавајући српску науку европским и светским токовима, постављајући истовремено високе стандарде наредним истраживањима усмене књижевности. Монографије др Смиљане Ђорђевић-Белић значајне су и као синтеза посвећена токовима и методологији сабирања епике, а нарочито су драгоцен прилози поетици епског песништва и испитивања стваралачких процеса у којима битне улоге има појединац, његова даровитост и окружење, локална заједница и друштвено-историјски контекст. Обе озбиљне студије о типовима гуслара и о историјату хроничарских епских модела, њиховим тематско-стилским особеностима, о ширењу наслеђеног фонда традиције и модификацији свих структурних сегмената епског „текста“, указује и на улогу мултиетничких средина, на регионалне одлике и друштвено-историјски контекст, битан за реализацију и рецепцију постфолклорне епске хронике.

Први пут је у нашој науци сачињена темељна синтеза целокупног историјата сабирања епске грађе, уз примену најсавременијих научних приступа. Дефинисани су појмови важни за теренска истраживања (нпр. текстуализација, ментални текст,

традиционална референцијалност итд), док се „текст“ посматра као процес, повезан са афинитетом средине и видовима масовне комуникације. Озбиљно и одмерено повезујући знања из различитих научних области, др Смиљана Ђорђевић-Белић је успешно сагледала и чиниоце поетике, односе старог и новог репертоара, статус ствараоца; постојаност стилско-изражајних средстава и иновације. Уз контуре генезе модела, указали су се природа односа према феномену традиције и епске песме, повезаност писане речи са новим видовима усменог песништва и масовне културе, као и односи колектива према националној прошлости и савременом тренутку.

Квалитети монографија др Смиљане Ђорђевић Белић огледају се и у појединачним студијама, било да су у питању излагања на међународним и националним скуповима или прилози у иностраним и националним научним публикацијама. Поред савремене традиције гуслања која је детаљно предочена (1, 29), умесно су размотрена и методолошка полазишта у савременом бележењу и теренским сабирањима фолклорне грађе (2, 9, 24, 30), док је у коауторском раду свестрано сагледана и извођачка перспектива епског певања (5). Посебно су за поетику усмене епике значајни радови др Смиљане Ђорђевић Белић посвећени појединим сегментима епске стилизације (3, 4, 7, 12, 27), функционисању формула у епском систему и ширем комплексу баштине (6, 8) као и релације између епике и других форми (11).

Истоветна акрибичност и уверљивост аргументације, познавање грађе и синтеза досадашњих истраживања квалитети су студија посвећених другим фолклорним облицима и историји националне књижевности и културе. Приближавајући старе и нове записе, уз изврсно владање теоријском литературом, др Смиљана Ђорђевић Белић представила је особености демонолошких предања, поједине мотиве у локалној обради и интернационалном контексту (25, 32), као и особености актуалних усмених жанрова (5, 21, 31, 33). За историју српске књижевности посебно су драгоцене студије посвећене корпусу пословица из збирке Ј. Мушкатиновића (23, 34, 35). Треба нагласити да је део ових студија (5, 8, 22, 26, 29, 32, 36, 37) доступан славистичким и европским научним круговима, те је српска наука о фолклору у приступима др Смиљане Ђорђевић Белић на завидном научном нивоу прешла границе националних оквира.

У ПОДАЦИ О ЦИТИРАНОСТИ

Цитираност (2011–2016)

Цитирана студија	Цитирано у:
„Један тренутак савременог гуслања – гуслар Слободан Глигоријевић“ <i>Живот у Енклави</i> . Ур. Б. Сикимић. <i>Лицеум</i> 9 (2005): 139–166.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Локић, Јасмина. „Савремена проучавања епског (гусларског) старалаштва“. <i>Савремена српска фолклористика I</i>. Ур. З. Карановић и Ј. Локић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 251–260 (стр. 254, 257, 259). 2. Сикимич, Биљана. „Запланированные цели и реальные результаты: полевая работа группы сотрудников Института балканистики САНУ“. <i>Карпато-балканский ландшафт. Язык и культура</i>. Москва: Институт

	<p>славяноведения РАН, 2014, 31–69 (стр. 51).</p>
<p>„Етиолошка предања о настанку голубачке мушице из околине Неготина: творбени потенцијал архитектста“ <i>Књижевност и језик</i> LIV ³/₄ (2007): 261–279.</p>	<p>3. Самарџија, Снежана. <i>Облици усмене прозе</i>. Београд: Службени гласник, 2011 (стр. 467).</p> <p>4. Сикимич, Биљана. „Запланированные цели и реальные результаты: полевая работа группы сотрудников Института балканистики САНУ”. <i>Карпато-балканский ландшафт. Язык и культура</i>. Москва: Институт славяноведения РАН, 2014, 31–69 (стр. 46).</p> <p>5. Јасмина Катински. „Преглед проучавања етиолошких предања у српској фолклористици 20. века“. <i>Савремена српска фолклористика II</i>. Ур. С. Ђорђевић Белић, Д. Лајић Михајловић, Н. Радуловић, Б. Сувајџић, Ђ. Трубарац Матић. Београд: Институт за књижевност и уметност, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2015, 99–107 (стр. 105, 106).</p>
<p>„Између носталгије и ироније: фигура гуслара и извођачка ситуација у усменом наративу“, МСЦ 37/2 (2008): 109–121.</p>	<p>6. Лајић Михајловић, Данка. <i>Српскотрадиционално певање уз гусле. Гусларска пракса као комуникациони процес</i>. Београд: Музиколошки институт САНУ, 2014, стр. 173.</p> <p>7. Јокић, Јасмина. „Савремена проучавања епског (гусларског) старалаштва“. <i>Савремена српска фолклористика I</i>. Ур. З. Карановић и Ј. Јокић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 251–260 (стр. 254, 259).</p>
<p>„Крвна жртва као део механизма формирања сепаратног идентитета Срба колоништа у Омољици“ <i>Крвна жртва – трансформације једног ритуала</i>. Ур. Б. Сикимић. Београд: Балканолошки институт САНУ, 2008, 175–205.</p>	<p>8. Златановић, Сања. <i>Однос етничког и других облика колективног идентитета: теренска истраживања српске заједнице на југоистоку Косова</i>. Докторска дисертација. Филозофски факултет Универзитета у Београду, 2012 (стр. 196).</p> <p>9. Сикимич, Биљана. „Запланированные цели и реальные результаты: полевая работа группы сотрудников Института балканистики САНУ”. <i>Карпато-</i></p>

	<i>балканский ландшафт. Язык и культура.</i> Москва: Институт славяноведения РАН, 2014, 31–69 (стр. 58).
„Магијски текст бајања: између вербалног табуа и фолклоризма“. <i>Српско усмено стваралаштво.</i> Ур. Н. Љубинковић, С. Самарџија. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2008, 389–429.	10. Пешикан-Љуштановић, Љиљана. Сагледавање целине. Зборник у част М. Клеут. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 7–29 (стр. 9).
„Превођење” фолклора – једно бањашко предање о стицању јуначке снаге“. <i>Моћ књижевности. In memoriam Ана Радин.</i> Ур. М. Детелић. Београд: Балканолошки институт САНУ, 2009, 227–247.	11. Milošević-Đorđević, Nada. „A survey of approaches to legends in Serbian scholarship“. <i>Belief Narrative Genres.</i> Eds. Z. Karanović and W. de Blécourt. Novi Sad: Filozofski fakultet u Novom Sadu – ISFNR, 2012, 41–50 (str. 47). 12. Сикимич, Биљана. „Запланированные цели и реальные результаты: полевая работа группы сотрудников Института балканистики САНУ”. <i>Карпато-балканский ландшафт. Язык и культура.</i> Москва: Институт славяноведения РАН, 2014, 31–69 (стр. 49).
„Епски певач као јунак: механизми хероизације, МСЦ 38/2 (2009): 57–72.	13. Лајић Михајловић, Данка. <i>Српско традиционално певање уз гусле. Гусларска пракса као комуникациони процес.</i> Београд: Музиколошки институт САНУ, 2014, стр. 361. 14. Јокић, Јасмина. „Савремена проучавања епског (гусларског) старалаштва“. <i>Савремена српска фолклористика I.</i> Ур. З. Карановић и Ј. Јокић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 251–260 (стр. 259). 15. Кнежевић, Саша. „Гусларство – фолклоризам и(ли) жива традиција“. <i>Савремена српска фолклористика I.</i> Ур. З. Карановић и Ј. Јокић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 261–267 (стр. 267). 16. Кнежевић, Саша. <i>Вишњићев пјеснички споменик револуцији.</i> Пале: Просвјета, 2012, стр. 134.
„Могућности интерпретације фолклора: од анализе мотива до прагматике фолклорног	17. Самарџија, Снежана. <i>Облици усмене прозе.</i> Београд: Службени гласник, 2011

<p>текста“. <i>Књижевна историја</i> 41/139 (2009): 755–784.</p>	<p>(стр. 467).</p>
<p>„Фигура певача/гуслар: кодирање текста социјалне улоге“. <i>Ликови усмене књижевности</i>. Ур. С. Самарџија. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010, 147–204.</p>	<p>18. Јокић, Јасмина. „Савремена проучавања епског (гусларског) старалаштва“. <i>Савремена српска фолклористика I</i>. Ур. З. Карановић и Ј. Јокић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 251–260 (стр. 255).</p>
<p>„Фолклор као биографија – породично предање“. <i>Фолклор, поетика, књижевна периодика. Зборник радова посвећен Миодрагу Матићком</i>. Ур. С. Тутњевећ. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2010, 369–391.</p>	<p>19. Самарџија, Снежана. <i>Облици усмене прозе</i>. Београд: Службени гласник, 2011 (стр. 467). 20. Pandurević, Jelenka. „Narratives about the Second World War between Oral History and Folklore Tradition“. <i>Belief Narrative Genres</i>. Eds. Z. Karanović and W. de Blécourt. Novi Sad: Filozofski fakultet u Novom Sadu – ISFNR, 2012, 197–204 (стр. 199).</p>
<p><i>Савремено епско певање. Текст и контекст</i>. Докторска дисертација. Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2010.</p>	<p>21. Самарџија, Снежана. <i>Облици усмене прозе</i>. Београд: Службени гласник, 2011 (стр. 341). 22. Лајић Михајловић, Данка. <i>Српско традиционално певање уз гусле. Гусларска пракса као комуникациони процес</i>. Београд: Музиколошки институт САНУ, 2014, стр. 81, 88, 91, 178. 23. Ненић, Ива. <i>Дерегулација канона: идентитети, праксе и идеологије женског свирања на традиционалним инструментима у Србији</i>. Докторска дисертација. Факултет музичке уметности. Универзитет уметности у Београду, 2014 (стр. 130, 136, 333). 24. Ђурић, Мина. „Зашто певач није песник? Токови изучавања српског усменог стваралаштва у другој половини двадесетог века“. <i>Српска књижевна критика друге половине XX века. Типолошка проучавања</i>. Ур. М. Радуловић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2013, 319–348 (стр. 344, 345). 25. Лајић Михајловић, Данка. „Удужења фолклориста као подстицај</p>

	<p>интердисциплинарности“. <i>Савремена српска фолклористика</i> II. Ур. С. Ђорђевић Белић, Д. Лајић Михајловић, Н. Радуловић, Б. Сувајцић, Ћ. Трубарац Матић. Београд: Институт за књижевност и уметност, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2015, 109–128 (стр. 121)</p> <p>26. Радуловић, Немања. <i>Слике, формуле, једноставни облици</i>. Београд: Чигоја штампа, 2016 (стр. 14, 39).</p>
<p>„Tradicija guslanja danas – problemi istraživanja repertoara“. <i>Balkanski folklor jako kod interkulturovy</i>. Том I. Red. Joanna Rekas. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM, 2011, 557–569.</p>	<p>27. Јокић, Јасмина. „Савремена проучавања епског (гусларског) старалаштва“. <i>Савремена српска фолклористика</i> I. Ур. З. Карановић и Ј. Јокић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 251–260 (стр. 257).</p>
<p>„Фолклориста на терену: промене методолошких парадигми теренских истраживања“. <i>Научни састанак слависта у Вукове дане</i> 40/2 (2011): 133–149.</p>	<p>28. Петровић, Соња. „Теренско истраживање фолклора у Србији: кратак осврт, савремено стање и перспективе“. <i>Савремена српска фолклористика</i> I. Ур. З. Карановић и Ј. Јокић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 221–231 (стр. 224).</p>
<p>„Савремено епско певање: проблеми, могућности и перспективе проучавања“. <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i> LIX/2 (2011): 425–433.</p>	<p>29. Јокић, Јасмина. „Савремена проучавања епског (гусларског) старалаштва“. <i>Савремена српска фолклористика</i> I. Ур. З. Карановић и Ј. Јокић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 251–260 (стр. 259).</p>
<p>„Приче о (успешним) излечењима: оквири говорног жанра“. <i>Жива реч. Зборник у част проф. др Наде Милошевић-Ђорђевић</i>. Ур. М. Детелић, С. Самарџија. Београд: Балканолошки институт САНУ, Филолошки факултет, 2011, 165–189.</p>	<p>30. Сикимич, Биљана. „Запланированные цели и реальные результаты: полевая работа группы сотрудников Института балканистики САНУ“. <i>Карпато-балканский ландшафт. Язык и культура</i>. Москва: Институт славяноведения РАН, 2014, 31–69 (стр. 58).</p>
<p>„Методологија теренског истраживања фолклора: текстуализација усмене епике“. <i>Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду</i>. Ур. Бошко Сувајцић. Београд: Институт за књижевност и уметност, 2012, 277–310.</p>	<p>31. Јокић, Јасмина. „Савремена проучавања епског (гусларског) старалаштва“. <i>Савремена српска фолклористика</i> I. Ур. З. Карановић и Ј. Јокић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 251–260 (стр. 259).</p>
<p>„Савремена теренска истраживања</p>	<p>32. Поповић, Данијела. „Ал ово није бајка</p>

<p>традицијске културе: демонолошко предање“. <i>Савремена српска фолклористика</i>. Ур. З. Карановић. Нови Сад: Филозофски факултет, 2013, 233–250.</p>	<p>него истинито: дискурс верности у демонолошким предањима“. <i>Савремена српска фолклористика II</i>. Ур. С. Ђорђевић Белић, Д. Лајић Михајловић, Н. Радуловић, Б. Сувајцић, Ђ. Трубарац Матић. Београд: Институт за књижевност и уметност, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“, 2015, 229–243 (стр. 241, 242).</p>
<p>„Власински водени бик: Фолклорни текст, ритуална пракса и замишљање заједнице“. <i>Aquatica. Književnost, kultura</i>. Ур. Mirjana Detelić i Lidija Delić, Beograd: Balkanološki institut SANU, 2013, 103–130.</p>	<p>33. Ђорђина Трубарац Матић. „Балкански водени бик. Типолошко одређење сагледано у контексту престава о воденим биковима у другим европским и светским традицијама“. <i>Савремена српска фолклористика III</i>. Ур. Д. Поповић и сар. Удружење фолклориста Србије, Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 2016, 253–269 (стр. 254, 255, 256, 257).</p>
<p>„Нека је женско, али биће гуслар: идеологија једног инструмента“. <i>Музикологија</i> 14 (2013): 177–208.</p>	<p>34. Лајић Михајловић, Данка. <i>Српско традиционално певање уз гусле. Гусларска пракса као комуникациони процес</i>. Београд: Музиколошки институт САНУ, 2014, стр. 59, 60, 61, 62.</p>

VI ПОДАЦИ О АНГАЖОВАЊУ У РУКОВОЂЕЊУ НАУЧНИМ РАДОМ

1. Кандидат од 2011. руководи пројектним задацима везаним за тему *Теренска истраживања фолклора* пројекта *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду* Института за књижевност и уметност у Београду (178011) (приложена је потврда руководиоца пројекта).
2. Кандидат је био стручни консултант и координатор (са др. Данком Лајић Михајловић) пројекта *Традиција епског певања уз гусле: прослеђивање наслеђа* 2015. године (реализатор: Савез гуслара Србије, финансијска подршка: Министарство за културу РС).
3. Кандидат је био координатор пројекта *Живи Фолклор Србије* 2016. године (реализатор: Удружење фолклориста Србије, финансијска подршка: Министарство за културу РС); подаци о пројекту доступни на <http://folkloresrbije.ufs.rs/>.

VII ДОПРИНОС УНАПРЕЂЕЊУ НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА У ОБЛАСТИ У КОЈОЈ СЕ КАНДИДАТ БИРА (навести податке о научном ангажману кандидата и квалитативне показатеље доприноса)

Организација научних скупова и научног рада

1. Члан Програмског и Организационог одбора међународног научног скупа *Савремена српска фолклористика II* (7–9. 9. 2014, Београд – Тршић), у организацији Удружења фолклориста Србије, Института за књижевност и уметност из Београда и Вукове задужбине.

Чланства у управним одборима научних и културних институција и у струковним удружењима

1. Кандидат је члан Удружења Фолклориста Србије од 2014.
2. Кандидат је члан Надзорног одбора Удружења фолклориста Србије од 2017.

Чланства у жиријима

1. Кандидат је од 2015. члан жирија за доделу награде „Миле Недељковић“ коју Удружење „Баштина и будућност – Аранђеловац 1859“ додељује за најбољу књигу из области фолклористике. Председник жирија је проф. др Ненад Љубинковић; подаци о награди доступни на <http://www.bastinaibuducnost.org/nagrada-mile-nedeljkovic>

Уређивање зборника, часописа, монографија, појмовника

1. *Савремена српска фолклористика II*. ур. С. Ђорђевић Белић, Д. Лајић Михајловић, Н. Радуловић, Б. Сувајдић, Ђ. Трубарац Матић. Београд: Институт за књижевност и уметност, Удружење фолклориста Србије, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић”, 2015.
2. Главни и одговорни уредник (са проф. др Соњом Петровић) новопокренутог научног часописа *Фолклористика* (www.folkloristika.org).

Рецензије

1. *Philological studies. Slavistics journal in the field of humanities* (Faculty of Philology at Perm State University (Russia), the Faculty of Arts at the University of Ljubljana (Slovenia), the Institute of Macedonian Literature at Ss. Cyril and Methodius University in Skopje (Macedonia), the Faculty of Humanities and Social Sciences at the University of Zagreb (Croatia), the Institute for Literature and Arts in Belgrade (Serbia)); <http://philologicalstudies.org> (рецензент за 2014. годину).
2. *Narodna umjetnost* (Institut za etnologiju i folkloristiku, Zagreb); www.ief.hr/Publikacije/Narodnaumjetnost (рецензент за 2016. годину).
3. *Лицеум* (Центар за научноистраживачки рад САНУ и Универзитета у Крагујевцу); <http://www.liceum.kg.ac.rs> (рецензент за 2016. годину).
4. *Зборник Матице српске за сценске уметности* (рецензент за 2016. годину).

5. Рецензент монографије Ненад Љубинковић. *Наши далеки преци, етномитолошке студије – трагања и промишљања*. Београд: Српска књижевна задруга, 2014.

Научни скупови и предавања

Међународни научни скупови

1. Danka Lajić-Mihajlović and Smiljana Đorđević-Belić. „Singing with the gusle on gramophone records. Socialist (re)construction of Tradition”. *Musical Legacies of State Socialism. Revisiting Narratives about Post-World War II Europe*. Serbian Academy of Sciences and Arts, Belgrade, 24–26 September 2015.
2. Данка Лајић Михајловићи Смиљана Ђорђевић Белић, „Певање уз гусле и музичка индустрија: гусларска извођења на првим грамофонским плочама”. *Савремена српска фолклористика* III. Ниш. 2-3. октобар 2015. Филозофски факултет Универзитета у Нишу, Удружење фолклориста Србије, Институт за књижевност и уметност, Универзитетска библиотека „Светозар Марковић“.
3. „Традиционална медицина: аутобиографски наратив и текст социјалне улоге”. *Usmena predaja: folkloristički aspekti i interdisciplinarna vizura*, 13–14. studenog 2014, Institut za etnologiju i folkloristiku, Zagreb.
4. „Полевые исследования демонологии“. *Второе всероссийское совещание славистов*. Москва: Институт славяноведения Российской академии наук (4–5. 11. 2013).

Предавање по позиву

1. Кандидат је 18. маја 2016. одржао предавање *Усмена епика: традиција и трансформација* на Филозофском факултету Универзитета у Нишу (приложено је позивно писмо).

VIII ПОДАЦИ О ФОРМИРАЊУ НАУЧНОГ КАДРА

1. Кандидат је именован за ментора МА Јасмине Катински, истраживача сарадника пројекта *Српско усмено стваралаштво у интеркултурном коду* (178011) Института за књижевност и уметност (приложена је Одлука Научног већа Института за књижевност и уметност).
2. Праћење израде и чланство у Комисији за преглед и оцену докторске дисертације мр Велибора Симчевића *Народна лирика Жупе александровачке* (комисија је формирана на основу Одлуке Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду на седници одржаној 16. јула 2014); ментор проф. др. Бошко Сувајџић (приложена је Одлука Научног већа Филолошког факултета у Београду и захвалница докторанта).
3. Чланство у Комисији за преглед и оцену докторске дисертације мр Ивана Златковића *Типологија хумора у српској усменој прози* (комисија је формирана на основу Одлуке Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду на седници

одржаној 20. маја 2015); дисертација одбрањена 20. 6. 2015. године, ментор проф. др. Снежана Самарџија (приложена је Одлука Научног већа Филолошког факултета у Београду).

4. Чланство у Комисији за преглед и оцену докторске дисертације мр Славице Лукић *Епска биографија Бановић Секуле у јужнословенском контексту*(комисија је формирана на основу Одлуке Наставно-научног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду на седници одржаној 27. априла 2016); дисертација одбрањена 20. 7. 2016. године, ментор проф. др. Бошко Сувајџић (приложена је Одлука Научног већа Филолошког факултета у Београду).
5. Чланство у Комисији за одобрење теме за израду докторске дисертације коју је мр Ана Станковић пријавила под насловом *Наратолошки и имаголошки аспекти предања*. Комисија је предложена од стране Наставно-научног већа Одсека за филологију Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу (одлука бр. 01-1030, од 31. 03. 2015. године), а именовало ју је Стручно веће за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу (одлуком бр. IV-02-194/28; од 15. 04. 2015. године).
6. Чланство у Комисији за преглед и оцену магистарског рада који је Анђелка Јошић предала под називом *Елементи фантастике у епским песмама старијих времена (Круг песама о Марку Краљевићу)*. Рад је одбрањен 28. 6. 2013. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду (ментор проф. др. Бошко Сувајџић).

IX КВАНТИТАТИВНА ОЦЕНА КАНДИДАТОВИХ НАУЧНИХ РЕЗУЛТАТА (табеларни приказ)

Категоризација (М)	Број радова	Број бодова	Укупно
М 14	4	5	20
М 24	5	4	20
М 27	2	1	2
М 31	4	3,5	14
М 34	3	0,5	1,5
М 42	2	7	14
М 44	13	3	39
М 45	2	1,5	3
М 51	2	2	4

Потребна структура бодова за избор у тражено звање

Виши научни сарадник	Укупно	50	117,5
Обавезни (1)	М10+М20+М31+М32+М33+М41+М42+М43+М44+М45+М51+М52+М53+М54+М61	40	115,5
Обавезни (2)	М11+М12+М21+М22+М23+М24+М31+М41+М42	30	48

X ЗАКЉУЧАК СА ПРЕДЛОГОМ КОМИСИЈЕ

Поред свестраног књижевноисторијског и теоријског образовања др Смиљана Ђорђевић-Белић суверено влада обимном и богатом фолклорном грађом, као и најсавременијим фолклористичким сазнањима. У њеним студијама, посвећеним и најзначајнијим питањима и запостављеним областима традицијске културе, издвојени проблеми трајања фолклора, усмене и писане књижевности изложени су поуздано, уз заснована тумачења и уверљиве аргументације, увек чврсто повезане са старијом и новијом фолклорном грађом и литературом о тим питањима. Није зато случајно, што су се због завидног научног нивоа, две студије др Смиљане Ђорђевић-Белић нашле и у хрестоматијама посвећеним српској народној поезији и усменој прози, које су 2015. преведене на руски језик (29, 32). О значају студија др Смиљане Ђорђевић-Белић сведочи и индекс цитираности, као и њена запажена излагања на међународним конгресима и научним скуповима од националног значаја. Изузетни су и резултати др Смиљане Ђорђевић Белић у менторским и коменторским пословима, као и ангажовања у организацији стручних конгреса и уређивању научних часописа и зборника радова. Све су то разлози због којих др Смиљана Ђорђевић-Белић припада најбољим српским фолклористима млађе генерације.

Узимајући у обзир даровитост кандидата, квалитете научних студија, ширину интересовања и посвећеност изучавањима српске традиције и усменог стваралаштва, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета у Новом Саду да подржи предлог за унапређење др **Смиљане Ђорђевић-Белић у звање вишег научног сарадника** на Институту за књижевност и уметност у Београду.

ПРИЛОГ:

РЕЗИМЕ ИЗВЕШТАЈА

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Др Бошко Сувајцић, редовни професор за ужу научну област Народна књижевност, Филолошки факултет, Универзитет у Београду;

2. др Љиљана Пешикан-Љуштановић, редовни професор за ужу научну област Српска и јужнословенске књижевности са теоријом књижевности, Филозофски факултет, Универзитет у Новом Саду;

3. Др Снежана Самарџија, редовни професор за ужу научну област Народна књижевност. Филолошки факултет, Универзитет у Београду.